

Приложение 2

Справка

за постъпили становища след проведена обществена консултация на проект на Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата, 12.01.2017 – 13.02.2017 г.

№	Орган на съдебната власт/ Администрация		Становище по проекта на акт и предложения	Коментар/обосновка за приемане/неприемане на предложенията в становищата	
1.	Окръжен съд – Ловеч	Bх. № ВСС- 506/31.01.2017 г. Изх. № 229/23.01.2017 г.	(изпратено по обикновена поща)	„След проведено на 19.01.2017 г. общо събрание на съдиите на Ловешки окръжен съд и запознаване с проектите за Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата и Правилник за вътрешния ред за използването на електронен подпись и електронна идентификация на органите на съдебната власт, не се направиха забележки и не се дадоха препоръки по отношение на текстовете на тези два подзаконови нормативни акта.“	Без коментар
2.	Административен съд – Хасково	Bх. № ВСС- 506/02.02.2017 г. Изх. № 248/31.01.2017 г.	(изпратено по обикновена поща)	„По отношение на Проекта на Наредбата за воденето, съхраняването и достъпа до регистър на актовете на съдилищата с оглед последното изменение на Закона за съдебната власт, обнародвано в ДВ бр.62/09.08.2016г., във връзка с реформата на съдебната система и в съответствие с цялостната концепция за	Без коментар

		<p>развитие на електронното правосъдие считам за обосновано поддържането на уеб базиран регистър, който да гарантира целостта, достъпността и сигурността на всички актове на съдилищата, които слагат край на производството пред съответната инстанция или подлежат на самостоятелно обжалване.</p> <p>В този смисъл изработените в Наредбата правила са подробни, ясни и точно отразяват воденето на регистъра, обявяването на актовете и отстраняването на грешките и непълнотите, спазвайки принципите на публичност при правораздаването, изискванията на Закона за защита на личните данни, Закона за защита на класифицираната информация, както и други ограничения и изключения, произтичащи от различни видове производства.</p> <p>Видно от Проекта на Наредбата, ще бъдат доразвити и конкретизирани досега съществуващите правила за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата в съответствие с относимата към настоящия момент нормативна уредба. По-детайлното разписване на правилата ще доведе свеждане</p>	
--	--	--	--

		<p>до минимум на риска от нарушаване принципа на публичност на правораздаването и засягане интересите на участниците в процеса, както и ще осигури своевременен, свободен и безплатен достъп на гражданите и юридическите лица до постановените от съдилищата актове.</p> <p>Текстовете от Проекта на Наредбата гарантират проследимост на извършваните в регистъра промени, предвидени са конкретните действия по отношение на сигурността на информацията в него, безсрочно съхраняване на актовете, въвеждането на данни се извършва само от надлежно овластени съдебни служители, а промените относно вписваните обстоятелства могат да се извършват само по реда на описаните в регистъра начини за отстраняване на грешки и непълноти. В нормата на чл.29 от Проекта на Наредбата е предвидено Пленумът на ВСС да предоставя достъп до цялата база данни на регистъра на актовете на съдилищата, като им делегира приемане на правила за осъществяване на достъп в срок до 3 месеца от влизането ѝ в сила. Въвежда се и европейски идентификатор за съдебна практика на национално ниво, като средство за трансгранични обмен на правна</p>	
--	--	---	--

			информация, свързана с европейските или националните законодателства и съдебна практика в изпълнение на Многогодишния план за действие за периода 2014-2018г. в областта на европейското електронно правосъдие.“	
3.	Административен съд – Разград Изх. № 31/01.02.2017 г.	Вх. № ВСС- 506/03.02.2017 г. (изпратено по обикновена поща)	„На 25.01.2017 г.. беше проведено Общо събрание на съдиите от Административен съд – Разград, на което се обсъди обявеният проект на Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата (Наредбата). Съдиите единодушно приеха, че по принцип нямат възражения и предложения по публикуваните текстове, с изключение на разпоредбата на чл.14, ал.5 от Наредбата, според която „ <i>Данните по ал. 2 – 4 задължително се публикуват в случаите, когато са били от съществено процесуалноправно или материалноправно значение за изхода на конкретното дело и тяхното заличаване би довело до обезсмисляне съдържанието на постановения съдебен акт или да промени смисъла на същия.</i> “ Следва да се прецени дали така регламентираното задължение не е в противоречие с нормативни актове от по-висока степен, в частност с изискванията на Закона за защита на личните данни, Закона за	Чл. 14, ал. 5 отпада.

			<p>класифицираната информация и чл.64, ал.1 и ал.2 от Закона за съдебната власт.“</p>	
4.	<p>Комисия за защита на личните данни</p> <p>Изх. № П-786/03.02.2017 г.</p>	<p>Вх. № ВСС-916/07.02.2017 г.</p> <p>(изпратено по обикновена поща)</p>	<p><i>Становището на Комисия за защита на личните данни рег. № П-598/2017 г., в своите начални текстове, описва фактическите обстоятелства, свързани с изразяване на становището – състав на Комисията за защита на личните данни, разгледал искане с вх. № П-598/27.01.2017 г. за изразяване на становище, разпоредбите на раздел III от Глава осемнадесета „а“ от ЗСВ (обн. ДВ, р. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) и свързаните с това обстоятелства.</i></p> <p><i>Комисията за защита на личните данни предоставя следният правен анализ във връзка с публикувания проект на Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата:</i></p> <p>„Регистърът на актовете на съдилищата (регистърът), създаден с промените в Закона за съдебната власт (обн. ДВ, р. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.), по своята същност представлява електронна база данни, съдържаща актовете, които слагат край на производството пред съответната инстанция или подлежат на самостоятелно обжалване. В доклада на работната група, създадена с</p>	Без коментар

		<p>решение на ВСС по протокол №27/07.07.2016 год., се посочва, че съгласно цялостната концепция за развитие на електронно правосъдие в България, регистърът на актовете на съдилищата е уеб базирана електронна база данни и е част от единната централизирана информационна система на съдилищата, като се води и съхранява по начин, който гарантира целостта, достъпността и сигурността на съдържащата се в него информация.</p> <p>Като цяло представеният за обществено обсъждане проект на Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата съответства на основните принципи за обработване на лични данни при отчитане на публичното начало на съдебния процес. Чрез разписване на ясни критерии относно функционирането на общодостъпния публичен регистър на актовете на съдилищата, се обезпечава общественият контрол върху съда с цел постигане на справедливост, законност и независимост на съдебното производство. Реализираният на практика принцип за публичност на процеса и актовете, издадени в следствие съдебното производство, спомага за укрепване на законността в обществото, за</p>	
--	--	---	--

		<p>повишаване на юридическата култура на гражданите и засилване на общественото доверие в съдебната система. Предоставеният за обществено обсъждане проект на наредба разписва детайлите на концепцията на законодателя за публичност на съдебния процес и въведеното задължения на съдилищата (чл. 64 от ЗСВ и чл. 235, ал. 5 от ГПК) да обявяват незабавно след постановяването им издадените от тях актове, след полагане на дължимата грижа в съответствие с нормативните правила на ЗЗЛД и ЗЗКИ.</p> <p>Следва да се отчете положителният момент от представения за обществено обсъждане проект на наредба във връзка с разписването на конкретни мерки по отношение сигурността на информацията в регистъра, а именно:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Предвиденото задължение на Пленума на ВСС да предприеме подходящи мерки за сигурност в съответствие с общоприети в международната практика стандарти, технически спецификации и препоръки, които осигуряват условия, при които обработваните и предаваните данни да 	
--	--	--	--

		<p>не подлежат на неправомерен или случаен достъп, използване, промяна, унищожаване или възпроизвеждане;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Данните в регистъра да се въвеждат само от надлежно овластени съдебни служители; • Осигуряване на техническа възможност за проследяване в хронологичен ред на вписванията и редакциите, формиращи актуалното състояние на информацията, както и за установяване кой от надлежно овластените съдебни служители в кой момент е извършил съответното обявяване, редакция или изтриване; • Недопускане на възможността да бъдат извършвани промени на данните за вписаните обстоятелства, извън описаният в наредбата начин за отстраняване на грешки и непълноти. <p>Като положителен момент, едновременно с отбеляното по-горе, следва да се отчете, че се разписват механизми, посредством които се осигурява максимално удобство и достъпност на данните в регистъра, чрез търсене по един или комбинация от изчерпателно зададени</p>	
--	--	---	--

		<p>критерии относно обстоятелствата, обявени за съдебните актове, включително чрез пълнотекстово търсене по ключови думи.</p> <p>Следва да бъде приветствано изявленето на членовете на работната група, подтвърдила проекта на наредба, че при изготвянето на текстовете във връзка със съхраняването и достъпа до регистъра, експертите са се ръководили от основния европейски принцип за достъп до информация в областта на правосъдието и обезпечаване сигурността на информацията и нейната надеждност, като в същото време се гарантира, че потребителите на системата на българското електронно правосъдие, включително гражданите, могат бързо да извлекат практическа полза от създадения инструмент.</p> <p>Отделно от посочените безспорни преимущества на представения за обсъждане акт, е важно да се акцентира върху някои несъответствия и в известна степен противоречия на наредбата с основни принципи при обработването на лични данни, съответно защитата на личната неприкосновеност на гражданите.“</p> <p>„В глава трета от проекта на наредба – Обявяване на актове, се въвеждат правила</p>	
			Вж. по-долу.

		<p>относно дейностите по публикуване/обявяване на актовете на съдилищата. В чл. 13, ал. 1, т. 1 от проекта се разписва, че при публикуване на съдебни актове задължително се спазват ограниченията по чл. 64, ал. 2 и ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), а именно:</p> <p><i>Публикуването на актовете се извършива по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тези актове. Актовете по дела, които засягат гражданския и здравния статус на лицата, се публикуват без мотивите им.</i> Цитираната разпоредба от ЗСВ не предвижда изключения, които да допускат при публикуване на съдебни актове да се позволи идентифицирането на физическите лица, упоменати в тези актове. При отчитане на посочената разпоредба на ЗСВ, считаме, че чл. 13, ал. 3 от проекта, съгласно който „<i>При нужда от специфична преценка относно публикуване на съдебен акт или неговото обезличаване, становище относно необходимостта от публикуване или обезличаване на данни в съдържанието на подлежащия на обявяване съдебен акт се дава от съдията-докладчик или друг съдия, определен с акт на административния</i></p>	
--	--	--	--

		<p>ръководител“ изнада в противоречие с чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове.</p> <p>Цитираната разпоредба от проекта не съответства на нормативен акт от по-висока степен, в случая Закона за съдебната власт.</p> <p>Посоченият текст от проекта на наредба допуска възможността за извършване на субективна преценка относно обезличаване на данни, които позволяват идентифицирането на физически лица, упоменати в съдебните актове. Извършването на подобна преценка не е разписано да се основава на обективни критерии, тъй като проектът на анредба не дефинира понятието „специфична преценка“, както и не залага общовалидни и задължителни критерии, свързани с изразяването на становище по обезличаване на данни, отразени в съдебните актове.</p> <p>Въобще, допускането на подобна възможност разширява в широка степен правомощията на съдията-докладчик или друг съдия, определен с акт на административния ръководител, противоречи на нормативно заложените ограничения, предвидени в ЗСВ и на практика може сериозно да накърни правото на лична неприкосновеност на физическите лица, упоменати в съдебните актове, чието идентифициране е допуснато. В тази хипотеза е</p>	
--	--	---	--

		<p>необходимо да се предвиди и обстоятелството, че наличието на необезличени лични данни на физически лице в подлежащите на публикуване съдебни актове, особено когато след публикуване те могат да са общодостъпни в интернет пространството, създават предпоставки за изграждане на нежелани профили на въпросните лица, в следствие на автоматичното обработване, най-често от страна на доставчиците на услугата търсене в интернет. Не е изключено подобни профили да се използват и с други цели, за които лицата нямат информация и за които не са имали възможност да изразят своето съгласие.</p> <p>Въпреки публичността, която гарантира справедливостта на процеса и защитата на обществения интерес, е нужно да се търси и балансът по отношение интересите на конкретните физически лица, чиито данни се съдържат в съдебните актове. Именно затова до момента, в изпълнение на чл. 64, ал. 2 и ал. 3 от ЗСВ, публичното обявяване на съдебни актове се извършва чрез публикуване на имената с инициали, заличаване на единен граждански номер, както и други данни, които не са сътносими с целите на публичността, като една от основните гаранции за</p>	
--	--	---	--

		<p>справедливост на съдебния процес.</p> <p>Следователно, въпреки наличието на обществен интерес от справедлив, законен и независим съдебен процес, законодателят трябва да предвиди защита на лицата по отношение на техните лични данни, като разпише ясни и недвусмислени критерии относно обезличаването на подлежащите на публикуване актове.“</p>	
		<p>„Разпоредбите на чл. 14, ал. 1 – ал. 7 от проекта на наредба разписват правила относно видовете лични данни, които следва задължително да бъдат обезличени и тези, които в определени случаи се допуска да останат необезличени в публикуваните актове.</p> <p>Правилно проектът предвижда освен задължителна замяна на имената на физическите лица с инициали, заличаване на ЕГН и адреси, в процеса на заличаване да се анонимизират и признаките, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето, които въпреки замяната на имената на лицата с инициали и заличаването на останалите лични данни, биха могли да</p>	Вж. по-долу.

		<p>способстват идентифицирането на конкретни физически лица (чл. 14, ал. 2 от проекта). Тези данни, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД, е допустимо да бъдат обработвани само в строго определени случаи.</p> <p>Надеждна защита на личната информация, съдържаща се в подлежащите на обявяване актове гарантира допълване на кръга от лица, чито данни следва да бъдат заличавани – освен страните в процеса, също и всички физически лица, участващи в производството по делото в каквото и да било друго качество (чл. 14, ал. 3 от проекта), както и допълване на видовете лични данни, подлежащи на заличаване – телефонен номер, регистрационен номер на моторно превозно средства, номер на социално осигуряване, номер на паспорт или комбинация от значими критерии, в случаите, когато същите биха могли да способстват косвено конкретни физически лица да се разпознаят в малка група, към която принадлежат – възраст, професия, местожителство и др. (чл. 14, ал. 4 от проекта).</p> <p>Притеснение буди обаче разпоредбата на чл. 14, ал. 5 от проекта, съгласно която описаните в ал. 1 – ал. 4 лични данни следва да бъдат</p>	
--	--	--	--

		<p>задължително публикувани, когато са били от съществено процесуалноправно или материалноправно значение за изхода на конкретното дело и тяхното заличаване би довело до обезсмисляне съдържанието на поставения съдебен акт или да промени смисъла на същия. На практика, така формулиран текстът на чл. 14, ал. 5 от проекта допуска публикуването на невлезли в сила неанонимизирани съдебни актове при неясни критерии и по-конкретно критерият „съществено процесуалноправно или материалноправно значение за изхода от конкретно дело“. При прегледа на съдебната практика се установява, че и към настоящия момент съществува противоречива съдебна практика в процеса на правоприлагане, тълкуване и позоваване на факти и обстоятелства от съществено процесуалноправно или материалноправно значение за изхода на конкретното дело. Това дори наложи ОСГТК на ВКС да излезе с тълкувателно решение №1 от 19.02.2010 г. по тълкувателно дело № 1/2009 год., което цели да уединакви противоречивата съдебна практика във връзка със селектирането на касационните жалби и основанията за допускане до касационно обжалване на</p>	
--	--	---	--

		<p>решенията на възвивните инстанции по материалноправен или процесуалноправен въпрос от значение за изхода на конкретното дело. Поради обстоятелството, че е трудно да се определи и конкретизира кои материалноправни или процесуалноправните въпроси и данни следва да се окажествят от съществено значение за изхода на конкретното дело, в тълкувателното решение ОСГТК на ВКС приема, че те могат да бъдат повече от един, стига да са обусловили решаващата воля на съда, а също и че не винаги се обхващат от пределите на силата на присъдено нещо. Възможно е само да са подготвили формирането ѝ върху предмета на спора, но да не се припокриват от него.</p> <p>Вариантите и хипотезите не са еднозначни. Посоченият пример беше наведен с основната цел да подкрепи тезата, че приемането на норма, която регламентира задължително обявяване на подлежащите на публикуване съдебни актове с незаличени лични данни, когато същите са били от съществено процесуалноправно или материалноправно значение за изхода на конкретното дело, както и че заличаването им може да доведе до обезсмисляне на съдебния акт, крие реална заплаха за превратно тълкуване и съответно</p>	
--	--	---	--

		<p>прилагане в практиката. Резултатите биха били – обявяване на множество невлезли в сила съдебни актове с незаличени лични данни, което от своя страна може да причини сериозно нарушаване на личната неприкосновеност и нанасяне на непоправими вреди на лицата, чито данни са станали публично достояние. Съществен момент в случая е и обстоятелството, че евентуалното допуснати грешки при преценката относно същественото процесуалноправно или материалноправно значение на определени данни за изхода на конкретното дело (тъй като обявените актове подлежат напоследващо обжалване) няма възможност да бъдат поправени, предвид факта, че с назабавното публично обявяване на съдебния акт, неговото съдържание става достояние на неограничен кръг от субекти.</p> <p>Постановяването на съдебния акт предполага безспорно обстоятелството, че за да се произнесе по конкретното дело, съответната съдебна инстанция е разполагала в незаличен вид с цялата необходима информация и доказателства по поставения за разглеждане казус. Тази информация също е достояние както на страните, така и на другите участници в процеса, които по съответния</p>	
--	--	--	--

		<p>процесуален ред имат право да се сдобият и с преписи на съдебния акт в цялост, а не с анонимизирани лични данни. В този смисъл не може да се приеме изводът, че публикуването на някои съдебни актове в електронния регистър на актовете на съдилищата с обезличени лични данни може да доведе до обезсмисляне съдържанието на поставения съдебен акт или да промени смисъла на същия. Лицата, за които той се ползва със сила на присъдено нещо, са запознати с мотивите и обстоятелствата, при които актът е постановен. Следователно публикуването на обезличени съдебни актове, без възможност за извършване на предварителна субективна „специфична проценка“ относно заличаването на съдържащите се в тях лични данни е в изпълнение на принципа за публичност на съдебния процес и предоставяне възможност на обществото да си състави собствена оценка за тенденциите в съдопроизводството, без да е необходимо в текстовете на публикуваните актове да се разпознават конкретни лица и данни за тях.</p> <p>В допълнение, приемането на подобни текстове на практика ще ограничи значително правото на защита на личните данни на</p>	
--	--	---	--

			<p>физическите лица поради обстоятелството, че публикуването на необезличени съдебни актове ще се извърши по субективни критерии и едновременно с това ще се позава на формално нормативно основание.“</p> <p>„Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 и т. 8 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното СТАНОВИЩЕ:</p> <p>С оглед защитата на физическите лица при обработване на лични данни, съдържащите се в подлежащите на незабавно публично обявяване съдебни актове, текстовете на чл. 13, ал. 3 и чл. 14, ал. 5 от проекта на Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата следва да отпаднат, поради противоречие на същите с разпоредбите на чл. 64 от Закона за съдебната власт, както и с общовалидните принципи на Закона за защита на личните данни.“</p>	
5.	Апелативен съд – Велико Търново	(изпратено по електронна поща)	<p>„Във връзка с общественото обсъждане на Наредбата за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата, бихме искали да изразим нашето</p>	Чл. 13, ал. 3 отпада. Чл. 15-16 са коригирани съответно. Чл. 14, ал. 5 отпада.
	Изх. №			Без коментар.

	462/10.02.2017 г.	<p>становище относно така изготвения проект, публикуван на интернет-страницата на Висшия съдебен съвет. С настоящото писмо, правим няколко предложения и забележки, както следва:</p> <p>„1. Относно чл. 2 ал. 2 - "Не подлежат на обявяване в регистъра съдебните актове, определени с решение на пленума на Висшия съдебен съвет". Считаме, че в графа "Заключителни разпоредби" следва да се отбележи дали до приемането на такова решение важат разпоредбите от Протокол 42/29.10.2009 г. от заседание на Висшия съдебен съвет, които към момента определят изключенията при обявяване на съдебните актове. Тук следва да отбележим, че във въпросния протокол е допуснато двусмислие, което води до разностранна практика при прилагането му в различните съдилища и би повлияло и при прилагането на тази Наредба. В т. 25.3, в която е записано дословно "Да не се публикуват съдебни актове, постановени по охранителни, частни граждански и частни наказателни дела, с изключение на тези, които слагат край или препятстват по-нататъшното развитие на производството/например определение по чл. 243 и чл. 244 от НПК - се</p>	
--	-------------------	---	--

		<p>публикуват/" Запетаята след "охранителни" в този текст води до смисъл, че следва да не се публикуват никакви определения по частни граждански дела (а не само по охранителни частни граждански дела) и има съдилища, които го тълкуват именно така и не публикуват почти никакви съдебни актове по частни граждански, частни търговски и частни наказателни дела. От друга страна, нашата практика показва, че страните са изключително заинтересовани от възможността да се запознават с определенията по именно такива дела дистанционно (онлайн) и непубликуването им често води до конфликтни ситуации.</p> <p>Обръщаме внимание на този факт във връзка както с потенциалното прилагане на Протокол 42/29.10.2009 по отношение на тази Наредба, така и по отношение на приемането на бъдещо решение на Пленума на ВСС по отношение на видовете актове, които няма да подлежат на публикуване.</p> <p>Макар да няма отношение пряко към правилата по отношение на текстовете в тази Наредба, считаме за необходимо да отбележим, че чл. 64 от ЗСВ не предвижда никакви изключения по отношение на публикуването на съдебни актове, с</p>	
--	--	---	--

		<p>изключение на мотивите по някои видове производства. Възможността ВСС допълнително да ограничи публикуването на някои видове актове е предвидена в чл. 360о от ЗСВ, но само по отношение на обявяването в регистъра. Това може да породи разлика между правилата по отношение актовете, които се обявяват на страниците на съдилищата и тези в регистъра, което може да доведе до потенциални проблеми от различен характер.“</p> <p>„2. Относно Чл. 3 ал. 3 - "При нужда от конкретна преценка относно необходимостта от публикуване по реда на ал. 1 на съдържанието на обявявания съдебен акт, становище се дава от съдията-докладчик, или друг, определен от административния ръководител съдия, преди публикуването му", препоръчваме да се прецизира по какъв точно начин съответният съдия ще дава такова становище и как то ще бъде записвано документално (резолюция върху акта, отделно разпореждане или др.). Предвид наличието на преценка от правен характер по отношение наличието на цитираните в чл. 13 ал. 3 от проекта за наредба изключения предлагаме да се обмисли дали преценката относно публикуването на дадения акт да не се</p>	
--	--	--	--

		<p>извършва във всички случаи от съответния съдия-докладчик и в съответствие с нея, лицата по ал. 2 да извършват техническите действия по подготовка, оформяне и обявяване на акта.</p> <p>Важно е да се отбележи, че лицата по ал. 2 в повечето случаи са служители без юридическо образование, поради което нямат необходимата компетенция за извършване на подобна преценка, още повече без да познават в детайли самото производство. Наличието на резолюция от страна на съдията-докладчик относно публикуването на всяко едно дело би редуцирало в значителна степен възможността за допускане на нарушения при изпълнението на правилата по тази наредба.“</p>	<p>становище се дава от съдията-докладчик или друг, определен от административния ръководител съдия, преди публикуването му.</p> <p>При всички останали случаи, лицата по чл. 3, ал. 2 следва да обезличават актовете в съответствие с наредбата – обект на коментар.</p>
		<p>„3. Относно чл. 7 ал. 2 т. 2 б "б" и "в" и т. 6 б "б" и "в", смятаме, че понятията "номер" и "година" не са прецизирани и допускат възможност за двусмислие, поради което предлагаме да се запишат като "номер на дело по описа на съответния съд" и "година на образуване на делото по описа на съответния съд".</p>	Приема се.
		<p>„4. Относно чл. 7 ал. 3, считаме, че следва да се прецизира как ще се прилага това правило по отношение на решенията и определенията,</p>	<p>Чл. 7, ал. 3 се изменя, както следва:</p> <p>(3) В част „Обявен акт“ се съдържа</p>

		<p>при които диспозитивът и мотивите са в един съдебен акт. Особено важно е това за прилагането на чл. 64 ал. 3 по отношение на тези актове.“</p>	<p>буквено-цифрова информация в структуриран вид за обявения акт. За всяко обявяване се съхранява в систематична връзка:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. обезличен текст на обявения диспозитив в буквено-цифров вид; 2. обезличен текст на обявените мотиви в буквено-цифров вид в съответствие с чл. 64, ал. 3 от Закона за съдебната власт.
		<p>„5. Относно чл. 9 ал. 3 т. 4, смятаме, че понятието "номер на делото" трябва да се конкретизира допълнително, като се запише като "номер на делото по описа на съда, от който е постъпила информацията".</p>	Приема се.
		<p>„6. Относно чл. 13 ал. 1, обръщаме внимание, че в целия текст на проекта за Наредбата става ясно единствено какви са ограниченията и изключенията по т. 1 и т. 2 от тази алинея и само те са визирани по отношение на конкретните действия при обработка и публикуване на съдебните актове. По никакъв начин не става ясно какви точно са ограниченията и изключенията, визирани в изброените от т. 3 до т. 9 случаи и по какъв начин следва да се обработват и публикуват</p>	Ограниченията и изключенията по чл. 13, ал. 1, т. 3-9 произтичат от съответните процесуални закони и/или нормативни актове.

		<p>актовете в тези случаи.“</p> <p>„7. По отношение на чл. 28, считаме, че е необходимо допълнително прецизиране на изброените в ал. 3 критерии по следния начин:</p> <ul style="list-style-type: none"> - "година на съдебния акт" да се измени на "година на постановяване на съдебния акт". - "година на делото" да се измени на "година на образуване на делото". - "характер на делото" да се измени на "вид на делото". - "пореден номер на делото" да се измени на "номер на делото по описа на съда". 	<p>Приема се:</p> <p>Чл. 28, ал. 3, т. 5 се изменя, както следва: „година на постановяване на съдебния акт“.</p> <p>Чл. 28, ал. 3, т. 6 се изменя, както следва: „година на образуване на делото“.</p> <p>Чл. 28, ал. 3, т. 9 се изменя, както следва: „пореден номер на делото по описа на съответния съд“.</p> <p>Становището относно „характер на делото“ не се приема. Така изготвеният текст съответства на националния формат на Европейския идентификатор за съдебна практика, съгласуван от Пленума на Висшия съдебен съвет в качеството му на национален координатор за ECLI. Номенклатура на кодовете на характера на делото е посочена изрично в чл. 76, ал. 2 ПАС (Доп. - ДВ, бр. 2 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 16 от 2016 г.).</p>
--	--	---	--

				Добавя се нов критерий за търсене – „вид на делото“.
			„Текстът от останалата част от проекта на Наредбата считаме, че следва да се приеме във вида, в който е публикуван за обсъждане. Надяваме се изброените от нас предложения и бележки да бъдат взети под внимание от Комисията по правни и институционални въпроси и от членовете на работната група при изготвянето и внасянето на доклада пред Пленума на ВСС.“	Без коментар
6.	Окръжен съд – Габрово Изх. № РД-123/10.02.2017 г.	Вх. № ВСС-506/13.02.2017 г. (изпратено по електронна поща)	„След като се запознахме с публикуваните на интернет страницата на Висшия съдебен съвет, секция „Обществени консултации“, проект на Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата и съществуващите я доклад, частична оценка на въздействието и финансова обосновка, правим следните предложения за редакционни промени в предложения за обсъждане проект на Наредба:“ 1. „Да се прецизира текста на чл. 7 ал. 2 т. 6 – „данни за изпращане към горестояща съдебна инстанция при обжалване или протест“, като в б. а) и б. б) се	Без коментар Чл. 7, ал. 2, т. 6, б. а) се изменя, както следва: „номер на акта“. Чл. 7, ал. 2, т. 6, б. б) се изменя, както следва: „дата на постановяване на акта“.

			<p>конкретизира какъв „номер“ и „година“ следва да се въведат – на дело, на съдебен акт или изходящ номер и година на изпращане. При уточняване на последното да се отчете и наличието на б. д) „дата на изпращане“.</p> <p>2. „В чл. 14 от Наредбата да се уточни дали подлежат на обезличаване имената на нотариусите, съдии по вписванията, държавни и частни съдебни изпълнители, когато същите се споменават в съдебните актове с упражняваната от тях дейност като такива.“</p>	<p>Публикуването на актовете по чл. 64, ал. 1 ЗСВ се извършва по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тези актове. (чл. 64, ал. 2 ЗСВ).</p> <p>Наредбата детализира тази разпоредба, както следва: при създаване и поддържане на регистъра следва да се предприемат мерки за гарантиране невъзможността за идентифициране на физическите лица, като обезличаването следва да засяга не само физически лица - страни в процеса, но и всички физически лица, участващи в производството по делото в каквато и да било друго качество. Участници в производството са както главните и подпомагащите страни, така и свидетелите, законните представители или пълномощниците, вештите лица, особените представители и децата. Изрично е</p>
--	--	--	---	---

				уточнено, че не подлежат на обезличаване: имената на магистрата, постановил съдебния акт, респективно на съдебния състав; имената на прокурора, участвал по делото; имената на съдебния секретар; и наименованията на контролиращите страни.
			3. „Текста в чл.28 ал.3 т.8 от Наредбата – „характер на делото“ да се замени с „вид на делото“, каквато е формулировката в глава 14 от Правилника за администрацията в съдилищата. Респективно да се измени и текста в чл.31 ал.1 и ал.4, в частите, касаещи „код/кодът за характера на делото“.	<p>Не се приема.</p> <p>Така изгответият текст съответства на националния формат на Европейския идентификатор за съдебна практика, съгласуван от Пленума на Висшия съдебен съвет в качеството му на национален координатор за ECLI.</p> <p>Номенклатура на кодовете на характера на делото е посочена изрично в чл. 76, ал. 2 ПАС (Доп. - ДВ, бр. 2 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 16 от 2016 г.).</p>
			4. „В § 2 от Заключителните разпоредби – „Правилата по чл. 29 ал. 1 се приемат.....“, „ал. 1“ да се замени с „ал. 2“.	Приема се.